

Tisztelt Szerkesztőség!

Tisztelt Szerkesztőség!

2002. augusztus 9. 01:00

Olvasóinktól

*

KENESSEY BÉLÁNÉ (Budapest):

Augusztus elsején a Kossuth rádión költők csevegtek a napokban megjelent Agitatív antológiaköltészet Magyarországon 1945–1956 című kötetéről. Magát a címet olyan elborzasztónak találtam, hogy az idézett „gyöngyszemek” leperegtek lelkemről. De beleszúrt egy szellemes magyarázatnak szánt mondat – ha jól emlékszem, **Eörsi István** hangján –: „olyan világ volt az, hogy *Rákosi* neve hallatán úgy lendült tapsra a kezünk, mint ahogy vécéhasználat után kezet mosunk”. Nem cáfolom az állítást, de kikérem magamnak az általánosítást mind magam, mind azon honfitársaim nevében, akik *Rákosi* vagy *Sztálin* neve hallatán fellépő hányingerüket köhögésbe-tüsszentésbe, sürgősen előrángatott zsebkendőbe fojtották, ily módon felmentve kezüket a ritmikus taps kötelezősége alól.